

Jamarsko društvo Danilo Remškar Ajdovščina
Jamarski klub Borovnica
Društvo za raziskovanje jam Luka Čeč Postojna

Predjamski sistem

Jamarsko društvo Danilo Remškar Ajdovščina

Vstala Primorska

Jamarsko društvo Rakek

Medvešček

2022
za leto

NAAGRADA

PUTICKOVA

Predjamski sistem

V zadnjih treh letih so s sistematičnimi raziskavami jamo podaljšali za pet kilometrov, v letu 2022 pa odkrili več kot 800 metrov novih rogov. To je za tako dolgo poznano in pogosto obiskano jamo izjemen dosežek.

Jamarsko društvo Danilo Remškar Ajdovščina, Jamarski klub Borovnica in Društvo za raziskovanje jam Luka Čeč Postojna
Besedilo: Peter Svete

V letu 2022 smo v Predjamskem sistemu raziskovali v različnih predelih jame. Večina akcij je bila raziskovalnih (plezanje stopenj, preopremljanje, kopanje, meritve), del akcij pa je bil posvečen tudi fotografiranju novih delov jame. Zelo pomembno je bilo tudi ponovno merjenje vseh prostorov za sifoni Lokve s sodobnejšo opremo (v 3D načinu), ki so jih sicer raziskali in izmerili potapljači že v letih 1997–1999. Na podlagi meritev smo lahko izdelali natančen načrt celotne jame. Med raziskavami smo odkrili in dokumentirali naslednje predele jame:

Raziskave v delih za sifoni Lokve

Splezali smo 20 metrov visok kamin v Obhodnem blatnem rovu (Miki Miška). Kamin se konča z ožino, za katero je vidno možno nadaljevanje v Korona Killer. Tudi z zgornje strani (iz Korona Killerja) smo našli brezno, ki se konča z ožino. Do povezave je deset metrov. Raziskali smo konec Suhega zahodnega rova, razširili ožino s preprihom. Zelo zahteven meander Tobogan se konča v neprehodni ožini.

Raziskali smo novo brezno, ki vodi iz Dvorane Klemen, 30 metrov nižje in sto metrov naprej smo prišli v znane rove

proti sifonu Plaža. Nov obvoz smo poimenovali Bajps22.

Splezali smo do okna v steni dvorane Norik Sub. Okno se je nadaljevalo v meandrast ozek blaten rova. Nadaljevanje je možno s plezanjem v nove kamine – ni zelo perspektivno. Ime rova je Limance.

Splezali smo do okna v rovu med Plažo in dvorano Klemen. Deset metrov visoko smo skozi nov kamin splezali v veliko dvorano s 50 metri širine in dolžine okrog 200 metrov (Pozabljeni rova, Pozabljiva dvorana). Na enem koncu dvorane je sifon, na drugem brezno z vodo, na tretjem je spodaj kanjon – struga s tekočo vodo. Potok priteka iz sifona in se po 20 metrih spet skriva v sifon. Splezali smo še dva kamina in se prekopal skozi eno ožino.

Nadaljevanje Borovniškega rova

Borovniški rova, ki se nahaja v Zahodnem rovu pri predelu Matterhorn smo odkrili leta 2020. V letu 2022 smo pod vstopnim breznom razširili vstop v obetaven rova, ki poteka proti jugu. Žal pa gre le za obhodni rova, ki se konča v glavnem Zahodnem rovu, torej smo naredili obvoz.

Raziskali smo še brezno v glavni dvorani. Brezno se na dnu nadaljuje v dveh

smereh – proti severu čez sifonsko jezero, kjer je potrebno razširiti naslednjo ožino. Drugi krak gre proti jugu skozi blaten meander s tekočo vodo v dvorano. Tam se rova zapre s podorom, glede na načrt gre proti Suhemu vzhodnemu rovu za sifoni Lokve.

Raziskave v Rovu Marjana Vilharja

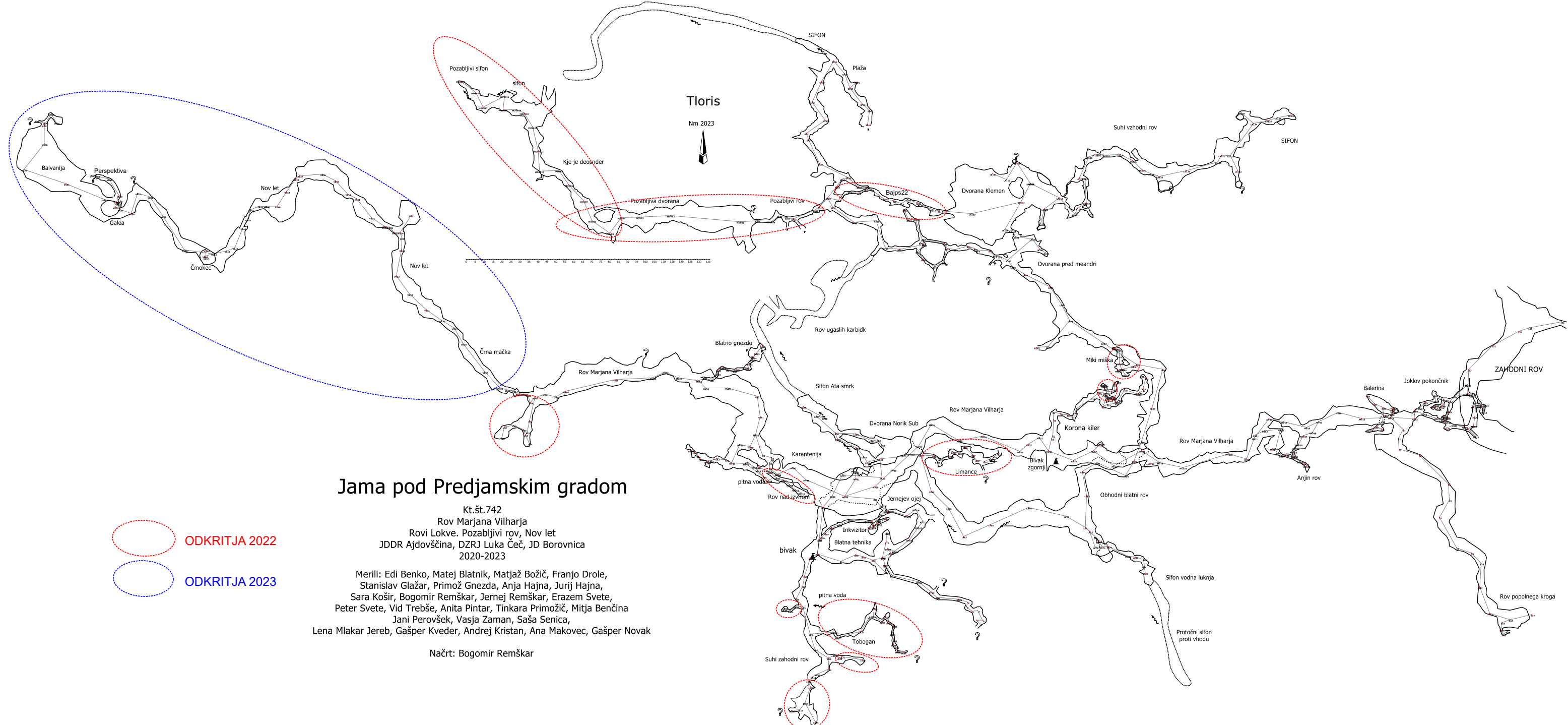
Raziskali smo Rova nad izvirom RMV (malo naprej od dvorane Karantenija) ter splezali in izmerili kamine na koncu RMV. Žal se vsa nadaljevanja zaprejo, razen nadaljevanja za skalo na koncu RMV, a to je bilo narejeno že v naslednjem letu – 2023.

Po zelo uspešnih letih 2020 in 2021, ko smo odkrili 2.891 in 951 metrov novih rogov, smo v letu 2022 Predjamski sistem podaljšali še za 831 metrov. V treh letih smo Predjamski sistem podaljšali za 4673 metrov na 18.550 metrov. ■

Vse do sedaj zbrane meritve, ki so bile izvedene s sodobnimi inštrumenti (laserkim razdaljemerom), so prikazane v 3D obliki in so dostopne na spletni strani <http://stanislav-glazar.si/caveview.html>

Foto: Matej Blatnik

Jama pod Predjamskim gradom

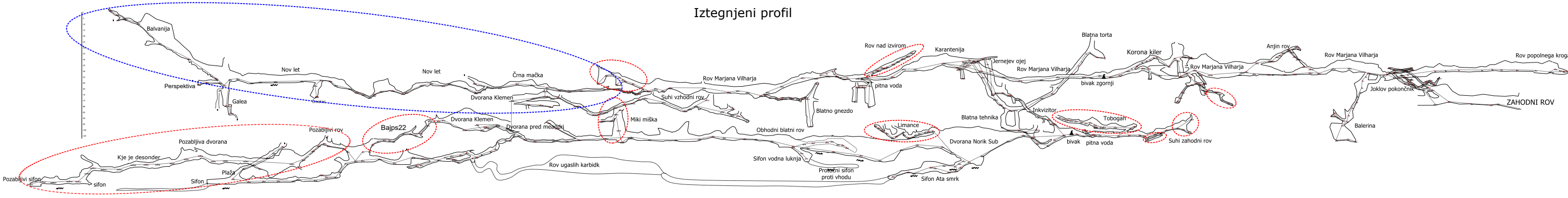
Kt.št.742
Rov Marjana Vilharja
Rovi Lokve, Pozabljivi rov, Nov let
JDDR Ajdovščina, DZRJ Luka Čeč, JD Borovnica
2020-2023

Merili: Edi Benko, Matej Blatnik, Matjaž Božič, Franjo Drole,
Stanislav Glažar, Primož Gnezda, Anja Hajna, Jurij Hajna,
Sara Košir, Bogomir Remškar, Jernej Remškar, Erazem Svete,
Peter Svete, Vid Trebše, Anita Pintar, Tinkara Primožič, Mitja Benčina
Jani Perovšek, Vasja Zaman, Saša Senica,
Lena Mlakar Jereb, Gašper Kveder, Andrej Kristan, Ana Makovec, Gašper Novak

Načrt: Bogomir Remškar

- ODKRITJA 2022
- ODKRITJA 2023

Iztegnjeni profil

Vstala Primorska

Ta visokogorska jama je bila odkrita leta 2014. Preboj skozi zahtevno ožno na globini sto metrov je uspel avgusta 2022. Do decembra istega leta so raziskovalci dosegli globino okrog 400 metrov.

Jamarsko društvo Danilo Remškar Ajdovščina
Besedilo: Bogomir Remškar in Robert Rehar

Na predzadnji dan kaninskega tabora, 5. 8. 2022, je ekipa Rehar, Mlečnik, Žgavc znova napadla ožino. Z litološko metodo (metanje kamenja) v kombinaciji z ehološkim preizkusom (kričanje v ožino) so prišli do sklepa. Brezno je za ovinkom.

Naslednji vikend so Rehar, E. Benko in M. Oblak do jame dostopili preko D postaje. Po stezi mimo sedežnice za graben imenovani Raufnik. Razširili so vhod v šaht in opremili 20 metrov, pod njimi je bilo še vsaj 50 metrov vertikale.

18. 8. 2022 je ekipa Rehar, Fratnik in Remškar v Bumbarju počakala, da je prešla nevihta. Spotoma smo dostavili vox za Skalarja. V breznu je bilo kljub nevihti presenetljivo suho. Rehar je opremljal. Jaz sem meril in z drugim očesom opazoval Fratnikove vragolije na polici brez vrvi. Na globini 170 metrov, kjer je bilo pod nami še vsaj sto metrov brezna, smo zaslišali basovsko mrmranje. V parih minutah je brundanje postalo rjojenje vode. Nekaj časa je bilo kar napeto. Kot hruške smo čakali, kdaj bo začela padati po nas. Na srečo je Rehar opremil tako, da se je izognil glavnim slapovom. Ob vodnem hlajenju smo kar se da hitro žemarili proti izhodu. Zunaj niti nismo bili pretirano mokri. Do kože pa nas je premočilo na poti v dolino. Pričakovanja iz leta 2015 so ponovno oživila. Do božiča bomo v Mali Boki.

Treba je bilo izkoristiti zadnje dni pole-tja. 24. 8. 2022 dopoldne sta v jamo šla Rehar in Žan. Z možici sta markirala krajšo pot iz Raufnika do jame. Nadaljevala sta z opremljanjem globokega brezna. Vertikala se razcepi v tri krake. Vsi trije se nižje povežejo. A nato ponovno razcepijo. Šla sta po smeri, ki je bila najmanj krušljiva. Brezno sta poimenovala Kamenčiči. Na globini 240 sta raziskala vzporedno 35 metrov globoko brezno, ki se nadaljuje

v malo, precej mokro vertikalo. Popoldne sva v VP vstopila Lanko in jaz. Razširila in s skobami (stopami) opremila nekaj nerodnih delov. S prvo ekipo sva se srečala v Kamenčičih. Izmerila sva nove dele do globine 271 metrov.

4. 10. 2022 smo šli z jutranjo žičnico na goro. Jama se je pod -270 metri nadaljevala z mokro stopnjo, ta se je položila v prepišen meander in nato prevesila v brezno poimenovano Studenčiči. 30 metrov nižje sva se ustavila nad novo vertikalo. Izmerila jamo. Globina je 313 metrov in dolžina 411 metrov. V naslednjih akcijah je za merjenje zmanjkalo časa.

14.–15. 10. 2022: V petek zvečer je bilo na Kaninu suho in toplo jesensko vreme. V kratkih rokavih smo opravili nočni pohod do Vstale Primorske. V spodmolu smo postavili jamarski bivak in ob enih že uživali v blagodejni masazi kamnov pod armafleksom. Po celostni vzpostavitvi harmonije z energetskimi točkami apnenca nam je zjutraj izpuhtela vsa volja za rano bujenje. V jamo smo se odpravili ob devetih. Na vrhu Kamenčičev smo namestili dodaten odmik. Na dnu Studenčičev, kjer sva zadnjič končala z Božotom, smo se skušali ogniti liniji padajoče vode v breznu in pristali v gnili skali, ki jo na steni drži plast blata. Smer opremljanja smo očistili, kolikor je bilo možno.

Enotno brezno se po približno 30 metrih na dnu razdeli na pet brezen. V dve manjši (od teh se eno najbrž kmalu konča), prši voda, največje in najgloblje je še bolj gnilo kot to, iz katerega smo prišli, četrto se tudi najbrž konča, peto je bilo zamaknjeno pod kamrico s suhim rovom nekaj metrov nad tlemi. Vsa ta dognanja smo dokazali s sofisticirano metodo metanja kamnov. Žan se je najprej stlačil v rov nad kamrico in prišel do novega suhega brezna, ki

ga je opremil Fratnik. Brezno bi morali na globini 18 metrov malo poširiti, zadaj se vidi razširitev. To naj dela kdo drug z več volje, zato smo ta odsek razopremili. Nadaljevali smo v suhem širokem breznu pod kamrico. Globina približno 15 metrov. Po krajšem stopnjastem pobočju se izteče v novo brezno, ki pa je skoraj zagotovo povezano z največjim gnilim breznom zgoraj. Spet rezultat sofisticiranih metod. Malo nad dnom tega zadnjega brezna se je Žan povzpел do širokega meandra. Pot naprej mu je preprečil skalnat rogelj, ki ga bomo naslednjič odbili z macolo. Ta rov lahko pade v enega od zgornjih petih brezen ali pa kam drugam.

Fratnik je pred povratkom na površino izjavil: »Ta jama kar gre, gre ...« zato smo nove dele poimenovali v GreGre.

Žan je akcijo dokumentiral s kamero. Merili nismo, vse globine so samo ocenjene. Po občutku smo jamo poglobili za približno 60 metrov, se pravi, da smo zdaj na globini približno 370 do 380 metrov. Brezno pod nami je globoko še kakih 40 metrov. Dimenzije postajajo vedno večje, ostajamo optimistični zmerni optimisti. Zunanaj smo ravno še ulovili dnevno svetlobo in se spet po temi v kratkih rokavih odpravili do Gozdeca. Jamarili Rehar Robert, Andrej Fratnik, Žan Žgavc.

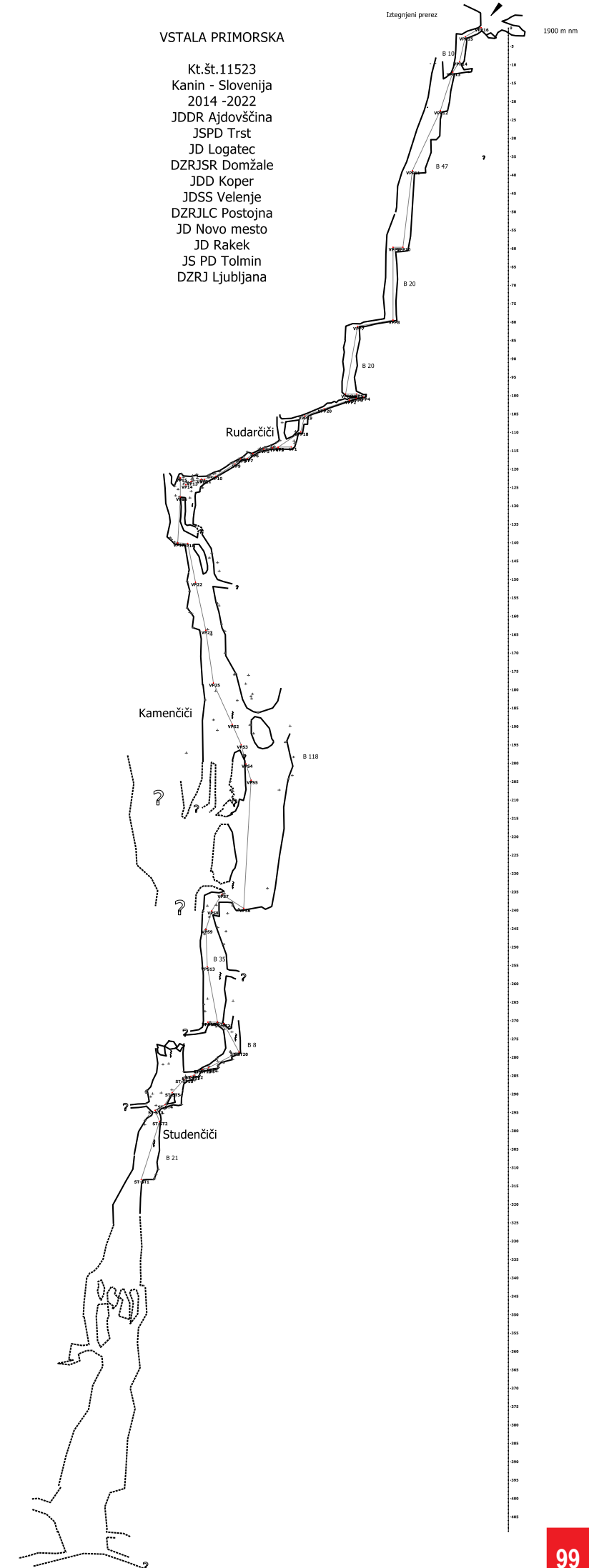
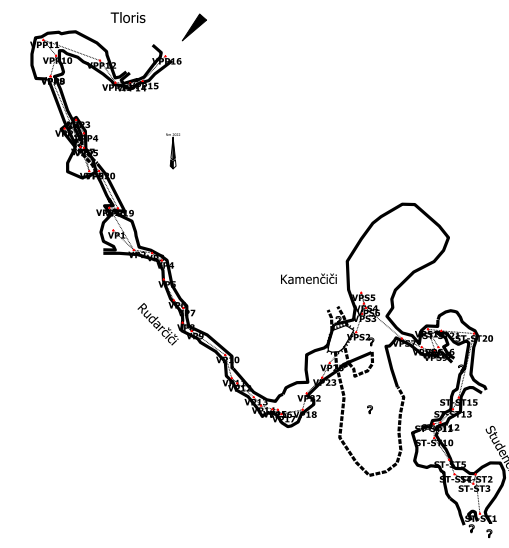
26. 10. 2022 sta Rehar in Gnezda raziskala enega od brezen v delu GreGre. 30 metrov nižje se brezno zapre in nadaljuje z rahlo preozkim in zelo mokrim meandrom. Te dele sta razopremila. Nadaljevanje bo treba iskati višje v enem od vzporednih brezen oziroma oken. Jama je bila precej mokra. Prejšnje dni je deževalo. Globina je okrog 400 metrov.

25.–26. 11. 2022 V petek popoldne sva z Reharjem šla proti Bcu. Na Gozdecu se nama je pridružil še R. Stopar. Okrog

devetih smo štartali v hrib. Sneg se je začel nad izvirčkom. Pri starem Skalarju pa ga je v zametih bilo že pol metra. Spodmol je napol zasnežen. Ob enih sva šla z RR v jamo, Rok pa v dolino. Opremila sva eno od vzporednih brezen v GreGre. Brezno se nižje združi še z dvema in nazadnje pride v dele raziskane zadnjič. Torej vseh pet brezen v GreGre se nižje združi v eno, to se nadaljuje v treh meandrih, vsi so zaenkrat rahlo preozki in mokri. Malce razočarana in neprespansa sva prižemarila v sončno jutro.

Komercialno sporočilo brez finančnega efekta. Na nočni akciji sem vzel par tablet guarane, slovenskega proizvajalca. Res so me lepo držale po konci. Dopoldne sva se od VP spustila v Bc naravnost na predstavitev jamarskih raziskav. Odlična prireditev se je nadaljevala v še bolj odlično zabavo, ki se je končala v ranu zoru naslednjega dne. Guarana me je še vedno lepo držala pokonci.

VP ima res še veliko vprašajev, zato pričakovanja ostajajo enaka. Do božiča bomo v Mali Boki. ■

Medvešček

Rakovški jamarji so raziskali 423 metrov novih rogov in dosegli globino 50 metrov. Jama sledi istoimenskemu potoku in se konča v ozkem meandru s prepirom, kar nakazuje nadaljnje raziskovalne možnosti.

Jamarsko društvo Rakek
Besedilo: Marko Matičič

KATASTRSKA ŠTEVILKA: 14552
LOKACIJA: JANČARIJA, NOTRANJSKA
DOLŽINA IN GLOBINA 2022: 31 m / 11 m
DOLŽINA IN GLOBINA 2024: 423 m / 50 m

V lanskem letu smo v nekaj akcijah raziskali dve novi in eno že znano vodno jama pri Postojni. Jame se nahajajo približno 1,5 km vzhodno od Markovega spodmola pri Sajevčah, morda najbolj znane jame na tem območju. Značilnosti teh jam so posledica stika kraškega Slavinskega Ravnika z neprepustnim postojnskim flišem. Opisana jama Medvešček je najdaljša med njimi.

Medvešček je novoodkrita jama istoimenskega potoka. Območje je sicer znano po stalni medvedovi prisotnosti. Manjši potok je na pobočju urezal kratko strugo in ta že po 200 metrih ponikne v ponor. Ob odkritju sva z Urošem odmaknila nekaj kamnov in prišla v prostor in notranje stopnje. Nevajeni tega, da jama kar šiba, smo naslednjič na pravi akciji s tečajniki večinoma taval po odcepih in ugotavljali, da je jama razvejana. V tretje pa se je vsak odcep najprej pregledalo in tudi zmerilo.

Po prvi in edini stopnji v jami sledimo potoku v skalnem kanjonu do prodne uravnave. Tukaj je nizek prehod s prepihom, ki nas prisili, da se uležemo v blatno vodo – Sueški prehod. Malo naprej se levo odcepi fosilni pritočni rov, glavni rov pa se spet nadaljuje kot kanjon skozi Skrilovo dvorano. Tukaj so po robu razgaljene nazobčane drobne plasti. Naprej voda izgine v razpoki na koncu enega izmed rogov. To isto vodo spet najdemo v delih za preplezanim kaminom v Kavbojskem rovu in v samem končnem meandru. Za ponovni obisk Kavbojskega rova je potrebna oprema, kavboji pa dokazano lahko pridejo ven z lasom ali na ravbarsko. Konča se z dolgim in čedalje ožjim spranim meandrom in nizkim prehodom nad vodo. Prepih je zaznaven, širjenje ožine pa bi bilo zelo zahtevno, zato smo tukaj zaključili.

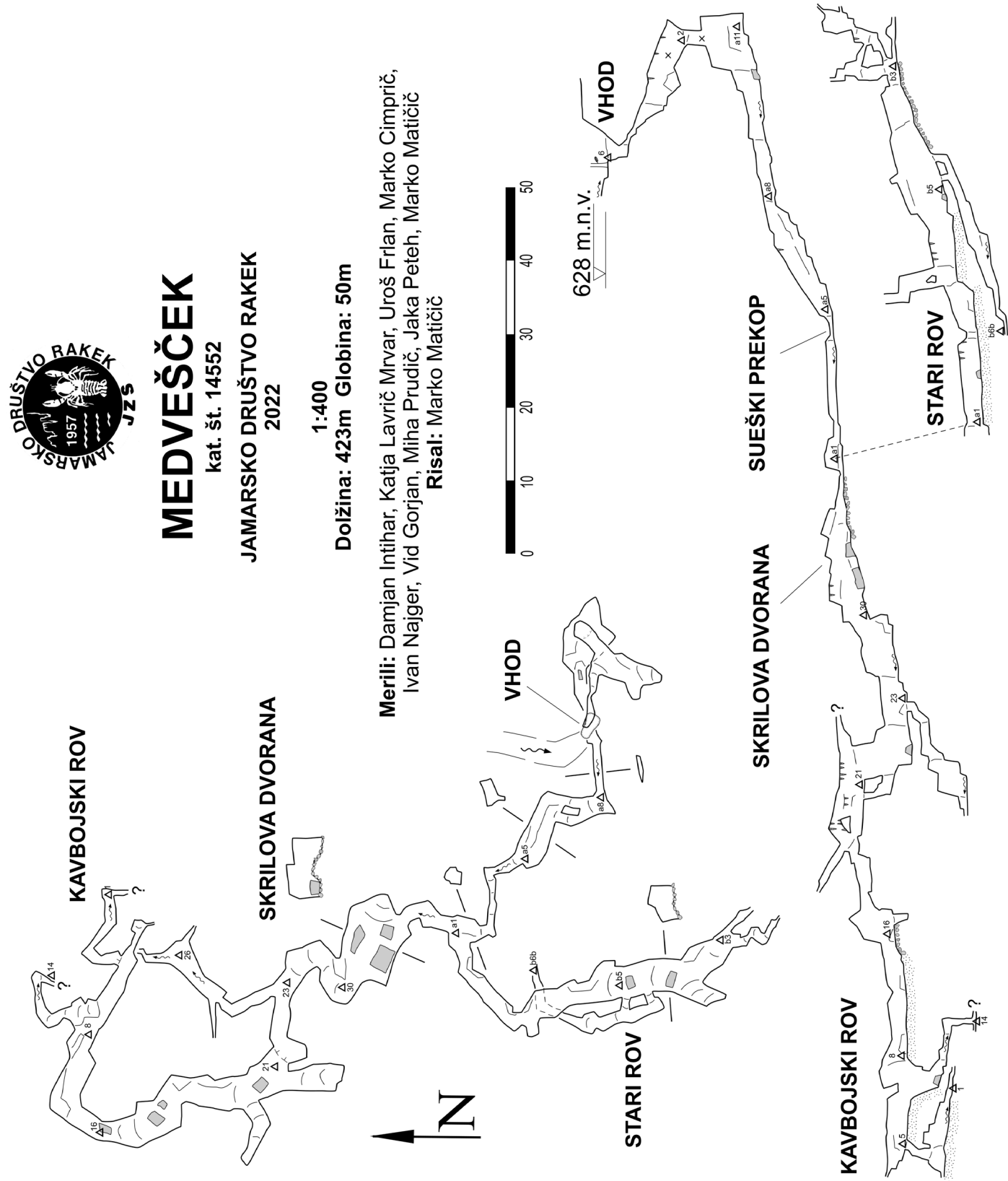
Glede na meritve je smer vodnega toka

v opisanih jamah dokaj presenetljiva, saj takoj po ponoru potoka jama zavije nazaj pod strugo in v hrib. To je v smeri proti Sajevškemu polju. V primeru Medveščka z vhodom na višini 628 metrov smo vodo

spremljali do nivoja 578 metrov, kar je že pod Sajevškim poljem na okoli 580 metrih. Glede na to, da v jami še ni poplavlne cone, gre voda verjetno nekam drugam. Prava stvar za sledilni poskus. ■

Foto: Matej Zalokar

MEDVEŠČEK

kat. št. 14552

JAMARSKO DRUŠTVO RAKEK
2022

1:400
Dolžina: 423m Globina: 50m

Merili: Damjan Intihar, Katja Lavrič Mrvar, Uroš Frlan, Marko Cimprič,
Ivan Najger, Miha Prudič, Jaka Peteh, Marko Matičič
Risal: Marko Matičič